

दि. १४ डिसेंबर २०२३

प्रति,
अनुराधा वजीरे मँडम,
स्टेशन मॅनेजर,
एफ टि आय आय, पुणे

विषय : माझे सामाजिक कार्य समुदायापर्यंत पोहचण्यासाठी रेडियो कार्यक्रम करणे.

नमस्कार महोदया,

स्वतःविषयी : मी इंदिरा भिलारे कर्वे नगर, पुणे येथे वास्तव्य करीत आहे. घरची परिस्थिती तशी जेमतेम होती. वडील शेतात काम करायचे. आर्थिक परिस्थितीमुळे मला शिक्षणात खूप अडचणी आल्या. पण जिद असल्याने उशिरा शाळेत दाखल होवून वयाच्या २५व्या वर्षी दहावीची परिक्षा उत्तीर्ण झाले. पुढे कला शाखेत पदवी घेतली. ‘कमवा आणि शिका’ या योजनेतून आपल्या शेतातील आंबे, जांभळे विकण्याबरोबरच नारळ काढून देणे, मधमाशयांना त्रास होऊ न देता मध काढून देणे असे उपक्रम सुरु केले. याशिवाय ग्लास पेंटिंग करणे, मेंटी-रांगोळी काढणे इत्यादीचे ऑर्डर्स घेऊ लागले. महिलांना व्यायाम आणि योगासना शिकवायला लागले. आपल्या कार्यासाठी धावधाव करण्यासाठी वाहनाची गरज आहे म्हणून वेगवेळ्या उपक्रमातून पै-पै साठवत मी बुलेट घेतले.

समाजकार्य : वडीलांबरोबर काम करीत असतांना प्राणीमात्रांबद्दल कुतूहल आणि आस्था वाटायला लागली. जखमी पक्षांना आणि प्राण्यांना मदत करतांना मला मनस्वी आनंद वाटायला लागला. वडिलांना सामाजिक कार्याची आवड होती. ग्रामीण भागात रुग्णांना मदत करणे आणि कोणाच्याही हाकेला धावून जाणे या वडिलांच्या कृतीतून माझ्यातही सामाजिक कार्याचा संस्कार रुजला गेला. पुण्यात आल्यावर वारजे, कोथरूड, कर्वे नगर इत्यादी परिसरात नवीन-जुणे कपडे गोळाकरून ते गरजूना वाटप करणे, स्वखर्चने किंवा मित्र-परिवाराकडून आर्थिक मदत घेऊन ती गरजूंपर्यंत पोहोचविणे किंवा वैद्यकीय मदत करणे असे उपक्रम मी सुरु केले. आपल्या कामातून आवर्जून वेळ काढून मी विविध आश्रमामध्ये मुलां-मुलींबरोबर खेळण्यासाठी आणि आजी-आजोबांना भेटण्यासाठी जात असते. समाजकार्य करतांना त्याला एक अधिकृतपणा असायला हवा या उद्देश्याने कल्याणछाया बहुउद्देशीय सामाजिक संस्था या नावाने संस्था सुरु केली.

तायकवांदो या खेलामधे मी रितसर प्रशिक्षण घेतले आहे. या खेलाचे शिक्षण मी शालेय विद्यार्थ्यांना देत असते आणि वेळोवेळी शिबिरांचे पण आयोजन करीत असते. लग्नानंतर पतीच्या स्केटिंग शिकवण्याच्या व्यवसायात त्यांना मदत करायला सुरुवात केली आणि त्यातही पारंगत होऊन आता स्वतः स्केटिंग शिकवण्याचे काम मी करीत आहे. या क्लासला येणाऱ्या गरजू मुलांना मोफत शिक्षण आणि त्यासाठी लागणारे साहित्य मी स्वखर्चातून आणि कल्याणछाया संस्थेला मिळणारे देणग्यांतून करीत असते. माझ्या प्रत्येक सामाजिक कार्यात मला माझ्या आई-वडिलांकडून, पतीकडून आणि मित्र-परिवारांकडून मोलाचे सहकार्य मिळत असते. वेळोवेळी माझे मित्र आणि मा सारदा फाऊंडेशनचे संस्थापक श्री. सुनिल साहू सर यांच्याकडूनही मला समाजकार्यासाठी मदत आणि मार्गदर्शन मिळत असते.

सर्पमित्र म्हणून : साप पकडण्याचे कसब असल्याने पुण्यात आल्यावर आजूबाजूच्या परिसरातील विषारी किंवा बिनविषारी साप पकडून त्यांना त्यांच्या रहिवासात सोडू लागली. आजूबाजूच्या भागात सर्पमित्र म्हणून माझी चांगली ओळख झाली. साप विषारी आहे की बिनविषारी याबद्दल लोकांना माहित नसल्याने एक तर ते त्याला मारण्याचा प्रयत्न करतात किंवा आम्हाला बोलवून त्याला पकडायला सांगतात. पण एक मुलगी साप पकडण्यात यशस्वी होईल का ? असे प्रश्न लोकांना पडणे स्वाभाविक आहे. साप पकडून त्याबद्दल तेथील लोकांना माहिती दिल्यावर त्यांना हायसं वाटतं आणि मग त्यांनी दिलेले धन्यवाद आणि एक जीव वाचल्याचं समाधान यामुळे एक आत्मिक समाधान मिळतं. सापांशिवाय पोपट, घार, गिधाड, कुठे अडकले असतील तर मी त्यांना देखील जीवदान देते. याशिवाय कुत्रे-मांजरी-ससे यांच्या देखील मी सांभाल करते. वरील कार्यात छत्रपती पुरस्कारविजेता माझा भाऊ लाला आणि वहिनी मंगल हे दोघेही मदत करतात. वन विभागाकडून सर्पमित्राचा अधिकृत परवानाही मिळविला आहे. सर्पमित्र म्हणून खूपच कमी महिला कार्य करताहेत. मी त्यामध्ये एक आहे, ह्या गोष्टीचा अभिमान वाटतो.

भविष्यातील प्रकल्प : कल्याणछाया बहुउद्देशीय सामाजिक संस्थाच्या माध्यमातून जखमी प्राणी, पक्षांसाठी निवारा तसेच वृद्ध आणि मुलांसाठी आश्रम स्थापन करण्याचा माझा मानस आहे.

कोरोनाच्या काळात सेवाकार्य : कोरोनाच्या विकट परिस्थितीत बरेच ठिकाणी लोकांना खायला अन्न मिळत नव्हता. अश्या परिस्थितीत पुणे मध्ये वारजे, कोथरुड आणि कर्वे नगर भागात तसेच महाराष्ट्रात काही ठिकाणी जसे, मुळशी, वेल्हे इत्यादी भागात अनेक लोकांच्या सहकाऱ्याने धान्याच्या स्वरूपात मदत केली. त्याकाळात ज्या माझे मित्र-परिवारांनी मला ह्या सेवाकार्यात मदत केले त्या सर्वांचे मी मनःपूर्वक आभारी आहे.

समाजाकडून कौतुक :

World for Nature ह्या संस्थेकडून World for Nature महिला आघाडी, पुणे या पदावर नियुक्ती करण्यात आले आहे.

राष्ट्रीय कला अकादमीतर्फे महिला दिनानिमित्त अखिल मंडई मंडळाच्या समाज मंदिरात आयोजित कार्यक्रमात पोलिस उपनिरिक्षक पूनम पाटील यांच्या हस्ते सर्पमैत्रिणीचा सन्मान देण्यात आला.

शेवटी मी इतकेच म्हणेन की कोणतीही गोष्ट शिकतांना किंवा करतांना परिस्थिती आड येत नाही, तर इच्छाशक्ती असल्यावर तुम्ही कशावरही मात करून तुमचे स्वप्न पूर्ण करू शकता. तसेच जेव्हा आपण कुठलीही अपेक्षा न ठेवता गरजूवंतांची मदत करीत असतो तेव्हा ईश्वर कुठल्यातरी रूपात येऊन आपल्याला साहाय्य करीत असतो.

तरी आपण मला रेडियो एफ टि आय आय च्या स्टेशन वर मुलाखत देण्यासाठी परवानगी देण्यात यावी हिच नम्र विनंती.

कळावे,
आपली

इंदिरा भिलारे
मो : 7776030786